

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

1. Formålet med forslaget er at gennemføre Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, kaldet kontrol direktivet.

Lovforslaget er søgt udformet på en sådan måde, at det også tager højde for direktivforslaget om klageprocedurer i forbindelse med samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-regler for fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (forsyningsvirksomhed), som forventes vedtaget inden udgangen af 1991. Selve grunddirektivet for tilbudsgivning for forsyningsvirksomhed er vedtaget i september 1990.

Offentlige myndigheder og offentlige virksomheder i EF-landene køber hvert år for mellem 2.000 og 3.000 mia. kr. Det svarer til 2-3 gange det danske bruttonationalprodukt.

Det følger af EØF-traktatens art. 7, at al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, er forbudt. Imidlertid indeholder hverken Fællesskabsreglerne for offentlige kontrakter eller de nationale regler bestemmelser, som sikrer, at EF-reglerne også i praksis bliver overholdt.

Kontrol direktivet indeholder regler, der skal sikre en hurtig og effektiv behandling af klager over de ordregivende myndigheders beslutninger vedrørende udbuds betingelser, tildeling af ordrer m.v. med henblik på at få ulovlige beslutninger annulleret og eventuelt få tilkendt erstatning ved domstolene. Der skal ifølge direktivet være mulighed for under sagsbehandlingen at træffe midlertidige foranstaltninger til afbrydelse af procedurer og beslutninger. Den korte periode, som udbudsprocedurerne strækker sig over, nødvendiggør hastebehandlinger af påståede overtrædelser.

Kontrol direktivet tillægger Kommissionen adgang til at rette henvendelse til medlemsstaterne og de ordregivende myndigheder. Det betyder, at Kommissionen ikke kan rette henvendelse til kontrolorganet.

De ordregivende myndigheder er statslige, amtskommunale og kommunale myndigheder, der udbyder eller agter at udbyde et arbejde eller et indkøb, i det følgende kaldet ordregivere. Der findes i øvrigt også ordregivere, der ikke er udbydere, men som yder et direkte tilskud til projektet eller som anmoder private virksomheder om på deres vegne at foretage indkøbet.

2. Forslaget skal ses i sammenhæng med lov nr. 366 af 8. juni 1990 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb m.v. Loven bemyndiger boligministeren og industriministeren (tidligere finansministeren) til at gennemføre Rådets direktiv 71/305/EØF, som ændret ved direktiv 89/440/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, i det følgende kaldet bygge- og anlægsdirektivet, og Rådets direktiv 77/62/EØF, som ændret ved direktiv 88/295/EØF om offentlige indkøb, i det følgende kaldet indkøbsdirektivet.

Hovedsigtet med disse direktiver er at sikre, at der er størst mulig gennemsigtighed og konkurrence i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, således at anskaffelserne sker på optimale vilkår. Direktiverne beskriver bl.a., hvornår og hvordan der skal udbydes, og hvilke oplysninger der skal indeholdes i udbudet.

Der er i medfør af loven udstedt en række bekendtgørelser.

Ved Bygge- og Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 595 af 14. august 1990, er fastsat regler for de ordregivende myndigheders overholdelse af bestemmelserne i forbindelse med indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter.

Ved Industriministeriets bekendtgørelse nr. 826 af 7. december 1990, er fastsat bestemmelser om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om offentlige indkøb.

Finansministeriet er i færd med at udarbejde en bekendtgørelse om henvisning til standarder ved anskaffelse af informationsteknologi. Bekendtgørelsen vil fastsætte bestemmelser om den udvidede pligt til